

Virágvasárnapról Nagypéntekig

Szabadtéri misztériumjáték

Ez a misztériumjáték az egész plébánia részvételével valósul meg a legszebben, de iskolai szervezésben is előadható, különösen, ha a tanárokat is sikerül rábírnunk az aktív részvételre. A szerepek nagy részét felnőtteknek ill. idősebbeknek szántuk, a kisebb gyerekek csak a megjelölt és spontán megjeleníthető szerepeket kapják. Ezen természetesen lehet változtatni, de mindenképpen jó, ha felnőttek is szerepelnek, mert ez nagy tanúságtétel a gyerekeknek.

Az előadás helyszíne lehetőleg szabadtéren legyen. Jó, ha változatos: kicsit dimbes-dombos, bokros, nem egészen áttekinthető, mert így az egyes helyszínek meglepetést tudnak nyújtani, és az egyes helyszínek megközelítése is segít az átélésben. Nem szükséges nagy távolságokat bejárni. Ahogyan a helyi viszonyok megengedik.

A programot szombatira érdemes tenni. 10 órai kezdettel délre biztosan vége van. A plébánián előre hirdessük legalább háromszor, készítsünk plakátot, és levélben is értesítsük a hittanosok családjait. A felnőtt szereplőket jó előre kérjük fel, adjuk oda a forgatókönyvet, és legalább egy próbát tartsunk, ami lehet az előadás előtt is. Nem baj, ha spontán színeztű az előadás. Mivel a narrátor egyben moderátor is, lehetőség van az irányításra. A narrátor a kulcsfigura.

A főbb szereplőknek és a berendezőknek két órával előbb a helyszínre kell érkezniük. A következő helyszíneket kell berendezni:

1. **A gyülekezés helye.** Ide tesszük azokat a tárgyakat, amelyekkel a gyerekeket felszereljük: fejkendők, kardok, mellvérték, leteríteni való holmik...
2. **A jeruzsálemi kapu.** Ezt kartonpapírból el lehet készíteni 'Juh-kapu' felirattal. Két ember tarthatja.
3. **Az utolsó vacsora terme.** Egy pavilonsátor (nem szükséges), benne alacsony asztalka, néhány alacsony szék vagy pad.
4. **A getszemáni kert.**
5. **Pilátus palotája.** Egy piros anyaggal leterített trónszék.
6. **Golgota.**

Fontos az erősítés. Néhány mobil erősítővel megoldható, hogy minden szó érthető legyen.

SZEREPLŐK:

SZEREP	SZEREPLŐ	kellékek
Narrátor		
Jézus		Ruha, palást
Mária		kendő
János		fejfedő
Júdás		fejfedő
Péter		Fejfedő, kard
+ 9 tanítvány	Fiúk Péter irányításával	Fejkendők
Pilátus		Ruha, palást
Főpap		ruha
A főtanács tagjai	Fiúk a főpap irányításával	Fejkendők, vállkendők
Mária Magdolna		
Jeruzsálemi asszonyok	Kislányok Mária Magdolna irányításával	kendők
Veronika		Kendője
Cirenei Simon	Valaki a résztvevők közül	
Százados		
12 gyerek-katona	Fiúk a százados irányításával	„vérték”
Márta, Lázár testvére		
Gyerekek	Az összes maradék gyerek a Narrátor irányításával	Piros szívek fonalon a nyakukban
Péter anyósa		
Bartimeus		fejfedő
szamár	2 ember	Feje+ pokróc
Férfihang		

1. KEZDÉS a gyülekezés helyén

10-15 perc

A Narrátor bemutatja az előre felkért szereplőket.

Júdás kicsit vonakodik előjönni, de végül ő is kijön ('Én is tanítvány vagyok!'). Jézus még nem lesz jelen, ő csak később csatlakozik. A jelmezbe öltözött megfelelő szereplő felnőttek mellé jelentkeznek a gyerekek.

Péter mellé: 9 fiú tanítvány (fejkendők) ministránsok

Mária Magdolna mellé: kislányok (kendők)

+ Veronika (kendő + Jézusos kendő)

Százados: 10-12 fiú katonának (póló, fakardok, esetleg mellvért)

Főpap: 8-10 fiú a főtanács tagjai (fej- ill. vállkendők)

Ágakat, ruhákat leterítők és az eszközeik.

A gyerekek megkapják a megkülönböztető jelképes ruhadarabokat, és ezentúl ott kell lenniük a felnőtt vezető mellett. Magukhoz veszik a barkaágakat, a leterítők a kendőket.

Narrátor: Lelki kezdés:

Mit jelent a misztériumjáték?

Titokzatos részvétel a történetben. Nem eljártsszuk csupán, hanem a megjelenítés során, ha nyitottan és szeretettel veszünk részt benne, részesei lehetünk Jézus jelenlétének és áldozatának. Ezért most csendesedjünk el, és kérjük Isten Szentlelkét, hogy vezessen minket végig Jézus útján Virágvasárnaptól Nagypéntekig...

Rövid ima.

Most képzeljük magunkat abba, hogy Jeruzsálem felé megyünk. Jeruzsálem hegyen épült város, fal veszi körül, és kapukon lehet bejutni a városba. Közeledik az ünnep, és nagyon sok ember tart a város felé. Ráadásul különleges események történtek mostanában, és a főszereplőjük a Názáreti Jézus. Állítólag ő is ott lesz a városban. Mindenképpen találkozni akarunk vele...

Elindulunk az úton. (Az apostolok mennek elöl.)

Fontos: Péter elé senki ne menjen! Ne engedjük, hogy a gyerekek előreszaladjanak!

Énekelhetünk, hangszerek is kísérhetnek, de az is lehet, hogy ezt a szakaszt szabadon járjuk végig.

2. JÉZUS BEVONUL JERUZSÁLEMBE

10-15 perc

- *Kapu – A kapu az emelkedő tetején túl áll, rajta felirat: Jeruzsálem; Juhkapu. Mindenki átmegy alatta. Amikor átjöttek a kapun, a Narrátor lelkesíti őket, hogy hamarosan jön Jézus. Az egész egy tolongós jelenet! Közben énekelünk:*

1. Dicsérje minden nemzet...

2. Dicsőség és dicséret Tenéked, megváltó Királyunk, Kinek gyermeki szép sereg mondott ékes éneket.

Narrátor: Állítólag sokakat meggyógyított. Vannak itt olyanok? Kik azok? (Előjönnek azok, akikkel előre megbeszéltük. A mikrofont a Narrátor nyújtja nekik oda.)

Bartimeus:

A Narrátor riportszerűen kérdezzeti őket, ők a szentírási szakasz alapján szabadon elmesélik a csodát, ami velük történt. Veled mit tett Jézus?... És mit láttál meg először? Mire emlékszel? Stb... (Mk 10,46) Fontos, hogy a megkérdezettek saját élményként mondják el a történetet. A Narrátor lelkesít...

Refrén az énekből

Péter anyósa:

Tényleg te vagy Péter anyósa? A legfőbb tanítványé? És mi történt veled? És nálatok lakik Jézus? Milyen ember...stb... Péter anyósa elmeséli, hogy Jézus meggyógyította.

Refrén...

Narrátor: Állítólag egy halottat is feltámasztott, valami Lázárt. De én ezt nem hiszem el.

Márta: Pedig igaz! Az én testvérem Lázár!

Narrátort: Hogy történt? - Márta elmeséli.

Narrátort: Fantasztikus! Ez aztán egy igazi csoda!

Csak nem ő jön ott?...

Fogadjuk úgy, mint egy királyt! Lengessünk ágakat és énekeljünk!

Bartimeus: Én a ruhámat is leterítem előtte! *Erre mások is.*

Ének: Pl. Ha szereted Jézust...

Jézus végül megjelenik számárháton (oldalról jön a tanítványokkal). Jó lenne addigra már teljesen belelkjesedni.

Márta: Jézus a mi királyunk!

Többiek: Igen! Legyen ő a király!

Éljen a király! Éljen a király!

Jézus: *(Mosolyog, de int a kezével, hogy ő nem király.)*

Márta: *Vezeti a gyerekeket Jézushoz, akik odatolonganak.*

Péter: Menjetek innen! Ne zavarjátok a Mestert!

Jézus: Engedjétek hozzám a gyerekeket! *A gyerekek közé megy, nagy örömmel üdvözli és megsimogatja őket.* Ne tiltsátok el tőlem a gyerekeket! Nagyon szeretem őket. Ők állnak legközelebb a Mennyek országához.

Narrátor: Mit szólsz ehhez a fogadtatáshoz?

Jézus: Igazán örülök neki, mert látom, hogy szívből jön.

Narrátor: És tényleg király akarsz lenni? Mit szól ehhez Heródes? És mit szól hozzá Róma?

Jézus: Nem azért jöttem, hogy Heródes trónjára üljek.

Narrátor: Miért nem? Akinek ekkora hatalma van, az igazán királynak való!

Jézus: Az én országom nem ebből a világból való.

Narrátor: Nem ebből a világból? Hát milyen világból? ... Te nagyon titokzatos ember vagy... Na jó. Látom, hogy most nem akarsz erről beszélni. De azért a közeledben maradhatunk, ugye? (Jézus mosolyog, hogy igen.)

Narrátort: Menjünk vele! Kísérjük őt, énekeljünk...

Elindul az egész csapat a következő helyszínre. Jézus körül ott tolonganak az emberek. Ne essünk ki gyorsan ebből a hangulatból.

Innentől fogva különösen fontos, hogy ne kapkodjunk a szöveggel, hanem játsszuk el a jeleneteket. Lassan, hangosan és érthetően kell beszélni, és nyugodtan kivárni a váltásokat!!! Az egyes helyszíneken várjuk meg, amíg mindenki odaér, ne csak a nép eleje, mert akkor lemaradnak a történésekről. Addig nyugodtan várjunk és énekeljünk.

3. Az utolsó vacsora

Sátor (felirat: Az utolsó vacsora terme)

A 12 tanítvány és Jézus leülnek a nyitott oldalú sátorban az alacsony asztal köré a kis székekre vagy padokra. Az asztalon kehely és kosarakban pászka (mind ott legyen, amit majd kiosztunk.), esetlegkis sonka és saláta. Oldalt lavór, vizeskancsó és törülközők. A Narrátor lecsöndesíti a népet, és elmondja, hogy hol is vagyunk. Ő kezdi mesélni a történetet, utána a szereplők folytatják.

Narrátor:

Most nagyon csöndesnek kell lenni, nagyon ünnepélyesnek. Abban a szobában vagyunk, amit úgy nevezünk: az utolsó vacsora terme. Persze a tanítványok nem tudták, hogy Jézus hamarosan meg fog halni, de Ő tudta. A tanítványok elkészítették a finom ünnepi vacsorát: sült bárányt, kenyeret, salátákat, édességet. Amikor készen volt, mindannyian letelepedtek az asztalhoz.

Ezután már csak a szereplők beszélnek.

Lábmosás

(Egyszer csak Jézus feláll, és odahoz egy lavórt és törülközőket. A tanítványok döbbenten nézik)

Péter: Mester, mire készülsz?

Jézus: Megmosom a lábatokat.

Péter: De hát ez szolgálai munka, te pedig Mester és Úr vagy! Az én lábamat ugyan meg nem mosod soha!

Jézus: Ha nem moshatlak meg, akkor nem vagy a barátom!

Péter: Nem vagyok a barátod? De én a barátod akarok lenni! Ha ezen múlik, akkor ne csak a lábamat, hanem a fejemet is mosd meg!

Jézus: Elég, ha csak a lábadat mosom meg.

Amíg Jézus mindenkinek megmossa a lábát, addig énekeljünk csöndesen Taize-i éneket. (Jézus, életem, erőm, békém...)

Jézus: Tudjátok, miért tettem ezt veletek? ... Hogy példát mutassak vele.
Ahogyan én ilyen szeretettel és alázatosan szolgálalak titeket, amikor letérdeltem elétek, és megmostam a lábatokat, ti is ugyanilyen szeretettel és odaadással szolgáljatok egymásnak. *(kis szünet)*

Most együk meg a húsvéti vacsoránkat! *(Széttárt kézzel imádkozik:)*

Áldott légy, Örökkévaló Istenünk, a világ királya, aki kiválasztottál minket minden nép közül, minden nyelv fölé emeltél, és megszenteltél parancsolataiddal. Adtál nekünk szeretetből ünnepeket, és ezt a kovásztalan kenyér ünnepét egyiptomi kivonulásunk emlékére. Mert bennünket választottál, és szent ünnepeidet adtad nekünk.

Áldott légy, Örökkévaló Istenünk, a világ királya, hogy éltetted és fenntartottál, és megengedted elérni ezt az időt.

Mindnyájan: Ámen.

Utalás az árulásra

Júdás: Hol fogunk ma aludni?

Péter: A Getszemáni kertbe megyünk, nem Mester?

Jézus: Oda.

János: Milyen jó itt együtt lennünk! Barátok vagyunk, soha rosszat nem tennénk egymásnak!

Jézus: Pedig egyikőtök hamarosan elárul engem!

János: Az lehetetlen! Melyikünk lesz az? Csak nem én?

Jézus: Akinek a bemártott kenyérdarabot adom. *(Odanyújtja Júdásnak).*

Júdás: Azt akarod mondani, hogy én leszek az?

Jézus: Amit tenni akarsz, tedd meg gyorsan.

Júdás feláll és elmegy. Jézus szomorúan néz utána, a többiek értetlenül.

Péter: Hova megy? Nem tetszik ez nekem.

János: Valami szörnyűségre készülhet. Ne engedjük el!

Jézus: Hagyjátok, hadd menjen.

Az Eukarisztia megalapítása

Jézus: Gyermekeim, már csak kis ideig vagyok veletek. Ahova én megyek, oda ti nem jöhettek. Szeressétek egymást úgy, ahogyan én szeretlek titeket! Arról ismeri meg mindenki, hogy a tanítványaim vagytok, ha szeretettel vagytok egymás iránt. *(Feláll. A tanítványok nagyon figyelnek Jézusra. Ő fogja a kenyeret, felemeli, magában áldást mond, megtöri, és tanítványainak adja):*

Vegyétek és egyétek, ez az én testem, mely értetek adatik.

A tanítványok ünnepélyesen esznek.

Jézus: *(felemeli a kelyhet)* **Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem kelyhe, az új és örök szövetségé, mely értetek, és sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára.** *(Isznak a kehelyből)*

Jézus: **Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.**

A tanítványok felállnak, és a kis tálakat körbeviszik. Mindenki vesz a pászkából. Végül visszamennek Jézus köré.

Jézus: Induljunk a Getszemáni kertbe.

Énekelve kimennek a sátorból, és elmennek a kertbe. (Ahol szeretet és jószág...)

4. A Getszemáni kertben

Letelepednek a kertben a fűre.

Jézus: Ma mindannyian csalódni fogtok bennem.

Péter: Csalódni? Mi valamennyien csodálunk téged! Én biztosan nem fogok csalódni benned!

Jézus: Te, Péter? Mielőtt a kakas megszólal, háromszor még azt is letagadod, hogy ismertél engem!

Péter: Az lehetetlen!

Jézus: Halálosan szomorú a lelkem. Szeretnék imádkozni, ti addig virrasszatok velem. *(Jézus kissé távolabb megy, és imádkozik. A tanítványok elalusznak.)*

Narrátor: Mi is támogassuk az imáinkkal Jézust. *(Ének: Virrassz még, és imádkozz még...; A Narrátor megkér néhány embert, hogy mondja el spontán imáját. Őket is fel kell kérni előre, de ne olvassák. Olyan emberek kellene, akik tudnak spontán Jézushoz fordulni, ill. fel kell készíteni őket. Miután mindegyik elmondta, folytatjuk...)*

Jézus: Atyám, ha lehetséges, múljék el tőlem ez a kehely.... De ne az legyen, amit én akarok, hanem amit te.

Jön Júdás a katonákkal

Százados: Na táguljunk, emberek, táguljunk szaporán! *(Júdásnak)* Melyik az a Názáreti Jézus?

Júdás: Amelyiket majd megcsókolom. *(odamegy Jézushoz és megöleli, megcsókolja az arcát.)*

Jézus: Júdás, csókkal árulsz el engem?

(A katonák körülfogják Jézust. A tanítványok felneszelnek.)

Péter: Mi történik itt? Engedjétek el Jézust! *(Előkapja a kardját, és levágja az egyik katona fülét. Erre az egyik gyereket be kell tanítani menet közben. A katona térdre esik fájdalomában, és odakap a füléhez. Fontos, hogy ekkor még ne szaladjanak szét a*

tanítványok, és a katonák se ugorjanak rögtön nekik. Mindenki maradjon nyugodt, hogy a következő jelenetre lehessen figyelni.)

Jézus: Péter, tedd el a kardodat! Aki kardot fog, kard által is vész el.

(Odamegy a katonához, és meggyógyítja a fülét. A katona álmélgodva nézi.)

Százados: Fogjátok el a tanítványait is! *(Ekkor a katonák megfogják a tanítványokat.)*

Jézus: Engedjétek el őket. Engem kerestek, őket hagyjátok elmenni.

Százados: *(kivár, kicsit gondolkodik)* Na jó. Egyelőre engedjétek el őket! *(elengedik a tanítványokat. Jézusra mutat)* Őt kötözzétek meg, és vezessétek el! *(Hátrakötik a kezét és elvezetik. A tanítványoknak fenyegetően)* Titeket majd még elkapunk! *(elmege ő is)*

Péter: Mi lesz most velünk? Minket is elfognak?

János: Meneküljünk! *(Szétszélednek a tömeg köz)*

Júdás: *(kétségbeesetten)* Istenem, mit tettem?! Én nem ezt akartam! Vétkeztem, elárultam Jézust! Számomra nincs bocsánat! *(elrohan)*

Narrátor: *(Miközben mindenki megy Pilátus palotája felé.)* Bizony, a tanítványok elfutottak. Jézust ezután elvezették a főpap házába, ahol éjszaka kihallgatták. Összegyűlt az egész főtanács. Péter először nagyon bátor volt, mert beszökött a főpap házába, hogy megtudja, mire készülnek. Az udvaron melegedett a tűznél. Egyszer csak az egyik szolgáló felismerte. *(menet közben a mikrofonba mondják)*

Szolgáló vagy a Narrátor: Te is azzal a názáretivel voltál, akit elfogtak az éjjel.

Péter: Én? Dehogyan voltam vele!

Szolgáló: Dehogyanem! Hallatszok a beszédeden, hogy odavalósi vagy, mint ő!

Péter: Én ugyan nem! Azt se tudom, miről beszélsz!

Másik szolgáló: Pedig én is emlékeszem rád! Igenis hogy a tanítványa vagy!

Péter: Legyen átkozott, ha igaz, amit mondotok!

.....szünet... esetleg kukorékolás, csak ne legyen nevetséges!

Péter: Jaj, mit tettem, megtagadtam Jézust! Hogy tehettem ilyet? Nem vagyok különb Júdásnál! ...Jézus! Bocsáss meg nekem!...

Narrátor: A Főtanács bűnösnek találta Jézust. Elhatározták, hogy bevádolják a római helytartónál, Pilátusnál. Alig várták, hogy megvirradjon, és elmentek Pilátus palotájába.

5. Az ítélet helye: Pilátus palotája

Karosszék és rá lepel

Pilátus közepén ül, balra tőle a katonák Jézussal, jobbra áll a főpap a főtanács tagjaival. A közelben ott kell lennie a keresztnek, a piros lepelnek és a töviskoronának.)

Pilátus: Miért jöttetek? Mit akartok tőlem? Ki ez az ember? *(rámutat Jézusra)*

Főpap: Ez egy nagy bűnös, halált érdemel.

Pilátus: Mi a bűne?

Főpap: Isten fiává tette magát.

Pilátus: (*gúnyosan*) Isten fiává?... Mi értelme van ennek? Nem tűnik bűnözőnek.

Főpap: Ha nem volna gonosztevő, nem hoztuk volna ide eléd.

Pilátus: Hát akkor ítélezzetek ti felette!

Főpap: Nagyon jó tudod, hogy mi senkit nem ítélnünk halálra.

Pilátus: De hát miért kellene halálra ítélni?

Főpap: Azt is mondta, hogy ő a zsidók királya.

Pilátus: A zsidók királya? Heródes a zsidók királya, nem?

(*Jézushoz*): Te vagy a zsidók királya? (*Odamegy hozzá.*) Király vagy te?

Jézus: Az én országom nem ebből a világból való.

Pilátus (*Nézi egy ideig, majd a főpapnak*): Ez egy álmodozó. Én nem találok bűnösnek.

Főpap: Ha elengeded, nem vagy a császár barátja. Mindaz, aki királlyá teszi magát, ellenszegül a császárnak.

Pilátus (*gondolkodik*): Húsvétkor az a szokás, hogy egy rabot elbocsátok.

Most két rabom van: a Názáreti Jézus, és Barrabás, a rablógyilkos. Egyiküket elengedem. A nép döntse el, hogy melyiket. Nos (*a nép felé*), kit engedjek szabadon?

Nép: Jézust!

Főpap és a főtanács tagjai: Barrabást mondjátok! (*ők maguk mondják is, egyre hangosabban. Bemennek az emberek közé, és lázítják őket.*)

Asszony: Engem nem gyógyított meg!

Férfihang: Megszegte a törvényt!

A főpap: *Nagy hangzavar, majd a hangosbeszélővel*: Barrabást!

Főpap: Hallod a nép szavát! Engedd el Barrabást!

Pilátus: Mit tegyek hát Jézussal?

A főpap és a főtanács tagjai: Feszítsd meg! Feszítsd meg!

Pilátus: Legyen meg, amit kívántok, de nekem semmi közöm hozzá. Én mosom a kezeimet! (*valóban mossa*) Vezessétek el, és feszítsétek keresztre.

(*Jézusra ráteszik a töviskoronát és a palástot, és vállára adják a keresztet.*)

6. A keresztút

A százados vezeti a katonákkal. Jelöljük ki az utat. Lassan menjünk, és legyen világos a különbség az egyes stációk között (nem mindegyikre kerül sor). Jól be kell osztani az utat. A stációknál tényleg megállunk.

Százados: Adjátok a vállára a keresztet. Induljunk.

A keresztút alatt énekelünk. Eleinte halkabban, hogy a beszéd hallható legyen, a Golgotához érve felerősödik az ének, majd Jézus utolsó szavainál ismét egészen elhalkul. (Irgalmas Istenünk jóságát...)

1. Jézus elesik

Százados: Állj! Nem látjátok, hogy elesett? Állítsátok fel! *(két katona felállítja, néhány lépést megy tovább)*

2. Találkozik Máriával

Mária közeledik Jánossal.

Százados: Ki ez az asszony? Senkit ne engedjetez ide!

János: Ő az édesanyja!

Százados: Az anyja?...Nem bánom, idejöhet. *(Odaengedi. Mária és Jézus rövid ideig nézik egymást, majd Jézust tovább lökik. Ekkor ismét elesik.)*

3. Cirenei Simon segít vinni a keresztet

Százados: Ne lökd, nem bír felállni! *(körülnéz, és meglátja Cirenei Simont – valakit a tömegből.)* Hé te, gyere csak ide!

Cirenei: Én?

Százados: Te, te, gyere, és segíts az elítéltnak!

Cirenei: Én nem szeretnék...

Százados: Ne ellenkezz, gyere és segíts neki.

Cirenei: *(Odajön, és ő is a kereszt alá áll. Segít neki felállni és vinni.)*

Százados: Na jól van, most már bírja. Te elmehetsz. *(Cirenei kibújik a kereszt alól, de a közelben marad. Jézus megy tovább néhány lépést.)*

4. Veronika megtörli Jézus arcát

Veronika *(Míg a katona elfordul, odaszalad, és letörli Jézus arcát. Erre hagyjunk jónéhány másodpercet. A százados észreveszi:*

Százados: Te mit keresel itt? Takarodj innen!

Veronika: *(Odébb lép, és döbbsenten néz a kendőjére)*

5. Találkozás a síró asszonyokkal

Mária Magdolna (és a síró asszonyok): Jaj, Mester, hogy történhet ez veled? Jaj, jaj! Olyan sok csodát tettél! Miért nem szabadítod ki magad?

Jézus: Ne engem sirassatok, hanem magatokat és a gyermekeiteket!

Százados: Már megint itt vagytok? Takarodjatok innen!

*Felérnek a Golgotára. Az ének felerősödik: Jézus, majd gondoldj rám...
A katonák távolabb tartják a népet a kereszttől.*

Százados: *(a népnek)* Menjetez távolabb! Ne gyertek ennyire közel!

7. A Golgota

A katonák lefektetik a keresztet, Jézusról letépi a felső ruhákat, ráfektetik a keresztre. Képletesen rászégezik (hallatszódjon), majd felállítják a keresztet. A kereszt közelében ott áll Mária és János.

Az ének elhallgat. Csönd.

Jézus a következő mondatokat lassan, szenvedve, szaggatottan mondja.

Jézus: Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek.

...
Élí, Élí, lammá szabaktáni?
Istenem, Istenem miért hagytál el engem?

...
Szomjazom

...
Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.

...
Beteljesedett. *(lehajtja fejét és meghal)*

Csönd.

Százados: Ez az ember valóban Isten fia volt!

Csönd, térdeljünk le.

Férfihang: (Izajás 53, 1-12-ből részletek.)

Nem volt sem szép, sem ékes,
A külsejére nézve nem volt vonzó.
Megvetett volt, utolsó az emberek között,
A fájdalom fia, aki tudta, mi a szenvedés.
Olyan, aki elől iszonyattal takarjuk el arcunkat.
Megvetett, akit bizony nem becsültünk sokra.
Igen, a mi bűneinkért szúrták át,
S a mi gonoszságainkért törték össze;
A mi békeségünkért érte utol a büntetés,
Az ő sebei szereztek nekünk gyógyulást.
Megkínózták, s ő alázattal elviselte,
Nem nyitotta ki a száját.
A gonosztevők közé sorolták,
Noha sokak vétkeket hordozta,
És közben imádkozott a bűnösökért.

Felállunk. Kissé távolabb az atya feláll, és magára vonja a figyelmet. Amikor mindenkinek a tekintete odafordult, és beszélni kezdett, Jézus egyszerűen leszáll a keresztről, és odamegy az emberek mellé. Az atya rövid elmélkedése után több lehetőség is van.

- 1. Odamegyünk a kereszthez, megérintjük vagy meghajlunk, és családonként egy nagybőjti füzetet elveszünk. Közben ének: Jézus, majd gondolj rám...*
- 2. Miután Jézus leszállt a keresztről, oldalról előveszünk egy másik – ugyanolyan – keresztet, amelyre nagyobb méretű szögekkel piros, vércsepp alakú papírokat szögeztünk. A kereszthódolat során mindenki elvesz egy-egy vércseppet.*

Más ötletek is lehetnek. Az atya elmélkedése igazodik a befejezés mondanivalójához. Közben végig énekelünk.

Végül áldás és elbocsátás.

Tenni és vinnivalók, felelősök:

Piros szívek, fonal

Veronika kendője

(Barka)ágak

Leterítendő anyagok

Kendők a kislányoknak (11 db)

Szürke nylonzsák, botok:

Töviskoszorú:

Pászka:

Kereszt 1 (amit visz):

Kereszt 2 (a vércseppekkel):

Kapu:

Kötél:

Szögek, kalaóács

Erősítő (nagy):

Erősítő (kicsi):

Egyéb tartozékok:

Sátor a beleválókkal:

Kehely:

Jézusnak piros palást:

Egyéb a megbeszéltek alapján...